EUROOPA KOMISJON

Brüssel, 31.7.2012
COM(2012) 428 final

2012/0205 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) seoses käibemaksupettuste vastase kiirreageerimismehhanismiga

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

Iga-aastases majanduskasvu analüüsis (2012)[1] ja selle IV lisas (Majanduskasvu toetava liikmesriikide maksupoliitika ja maksude parema koordineerimise kohta ELis) on komisjon rõhutanud vajadust suurendada eelarve konsolideerimise kontekstis käibemaksu tõhusust. Märgiti, et maksukogumise parandamine ja maksudest kõrvalehoidumise vastase võitluse tõhustamine aitaks suurendada valitsemissektori tulusid.

Käibemaksupettused arenevad kiiresti ja liikmesriigid on mõnikord silmitsi olukorraga, kus ELi kehtiv käibemaksuõigus ei taga soovitavate vastumeetmete võtmiseks õiguslikku alust.

Seni on sellist olukorda lahendatud nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (edaspidi „käibemaksudirektiiv"))[2] muutmisega või konkreetsete eranditega, mida on liikmesriikidele lubatud käibemaksudirektiivi artikli 395 alusel. Kõnealuse artikliga võimaldatakse liikmesriikidel taotleda erandit pettustega võitlemiseks (teine kõnelause artikli kohane võimalik eesmärk on lihtsustamine). Selleks peab komisjon tegema (heakskiitva) ettepaneku, mille menetlemiseks võib käibemaksudirektiivi artikli 395 lõike 4 kohaselt kuluda kuni 8 kuud, ja nõukogu peab kõnealuse ettepaneku ühehäälselt vastu võtma, milleks võib kuluda veelgi aega.

Mõlemal juhul on protsess oma olemuselt aeglane ja tülikas võrreldes kiiresti arenevate rahvusvaheliste pettusskeemidega, nt karusellpettus teenustega, mida müüakse kiiresti edasi järgmisele kauplejale (tavaliselt tehti sellist laadi pettust kaupadega). Erandite lubamise või käibemaksudirektiivi muutmise protsess võib seetõttu tuua märkimisväärset ja korvamatut rahalist kahju. Näiteks saadi hiljuti ajavahemikul 2008. aasta juunist 2009. aasta detsembrini hinnanguliselt kahju 5 miljardit eurot seoses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemisega[3].

Seepärast võib liikmesriikidel tekkida kiusatus võtta viivitamata meetmeid, ilma et selleks oleks ELi õiguses asjakohast õiguslikku alust. Selline olukord ei ole siiski rahuldav, kuna kõnealused meetmed, mis seoses teatava pettusega võivad küll olla asjakohased ja proportsionaalsed, võib õigusliku aluse puudumise tõttu vaidlustada kohtus.

ELi käibemaksusüsteemi tugevdamine on üks 6. detsembri 2011. aasta teatises (käibemaksu tuleviku kohta)[4] sätestatud põhieesmärkidest ning käesolev ettepanek on esmatähtis meede kõnealuse eesmärgi saavutamiseks.

Seepärast on käesoleva ettepaneku eesmärk näha käibemaksudirektiivis ette menetlus, mis tagaks erijuhtudel liikmesriikidele õigusliku aluse võtta viivitamata meetmeid. Seda nimetatakse kiirreageerimismehhanismiks.

Kiirreageerimismehhanismi eesmärk ei ole asendada kehtivat erandite süsteemi. Seepärast on selle kohaldamisala piiratud selliste suuremahuliste ja ootamatute pettustega konkreetses

---

1 KOM(2011) 815, 23.11.2011.
2 ELT L 347, 11.12.2006, lk 1.
3 Europoli 9.detsembri 2009. aasta pressiteade „'Carbon Credit fraud causes more than EUR 5 billion damage for European Taxpayer".
4 KOM(2011) 851 (lõplik).

majandussektoris teatavas liikmesriigis, mida ei saa ära hoida tavapärase kontrolli ega jõustamisvahenditega ning millega kaasneks korvamatu kahju.

Kuna kõnealune uus mehhanism annaks lisaväärtust ainult juhul, kui otsuseid saaks teha oluliselt kiiremini kui kehtiva korra alusel, tehakse ettepanek, mille kohaselt kasutab komisjon ELi toimimise lepingu artikliga 291 ette nähtud rakendamisvolitusi, et tagada käibemaksudirektiivi nõuetekohane rakendamine ning vältida eelarvekahju ja õiglase maksustamise põhimõtete rikkumist.

Rakendusotsuseid, millega lubatakse asjaomasel taotluse esitanud liikmesriigil võtta erandina pettusevastaseid meetmeid, võetakse vastu kontrollimenetlusega, mis on seoses maksustamisega sõnaselgelt ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määruse (EL) nr 182/2011 (millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes, edaspidi „komiteemenetluse määrus”))[5] artikli 2 lõike 2 punkti b alapunktiga v ning mille praktiline ja õiguslik külg on sätestatud kõnealuse määruse artiklis 5.

Kooskõlas kõnealuse artikliga võtaks komisjon vastu viivitamata kohaldatavaid õigusakte nõuetekohaselt põhjendatud tungiva kiireloomulisuse tõttu komiteemenetluse määruse artikli 8 tähenduses. See on kiireim võimalus tagada õiguslik alus erandmeetmele, mida kohaldatakse liikmesriigis viivitamata. Nagu märgitud, rõhutatakse sellega kiirreageerimismehhanismi erandlikku laadi ja põhjendatakse piiratud kohaldamisala.

Erandina komiteemenetluse määruse artikli 8 lõikega 2 ette nähtud kuue kuu pikkusest tavapärasest kohaldamisperioodist tehakse ettepanek pikendada kiirreageerimismehhanismi alusel lubatava meetme kohaldamisperioodi maksimaalselt kuni ühe aastani. See võimaldaks liikmesriikidel järgida käibemaksudirektiivi artikliga 395 ette nähtud tavamenetlust või rakendada muid pettustevastaseid meetmeid, mille puhul ei ole vaja taotleda erandit.

Vastavalt komiteemenetluse määruse artikli 8 lõikele 3 tuleb akt esitada hiljemalt 14 päeva möödumisel selle vastuvõtmisest komisjoni poolt asjaomasele komiteele, milleks on halduskoostöö alaline komitee. Komiteemenetluse määruse artikli 3 lõikega 5 on ette nähtud, et nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võib saada komitee arvamuse kirjaliku menetluse raames, ja komisjon kavatseb seda võimalust kasutada, et kiirendada menetlust võimalikult palju. Nagu sätestatud komiteemenetluse määruse artikli 3 lõike 5 teises lõigus, ei saa liikmesriigid lõpetada kirjalikku menetlust taotluse korral, et kutsuda kokku koosolekut, kuna see aeglustaks märkimisväärselt kogu menetlust. Seda tuleb mõista nii, et juhul kui komitee esitab negatiivse arvamuse, tunnistab komisjon erandi viivitamata kehtetuks vastavalt komiteemenetluse määruse artikli 8 lõikele 3.

Seoses selliste erandite laadiga, mida võidakse lubada kiirreageerimismehhanismi alusel, tehakse ettepanek määrata kindlaks ja leppida kokku pettustevastaste meetmete loend, kuna kiirreageerimismehhanismi taotluse esitamisel on vähe aega või ei ole üldse aega põhimõtteliste arutelude pidamiseks liikmesriikide vahel pettustevastaste meetmete laadi üle. Samuti võimaldaks see komisjonil oma töös lähtuda suures osas eelnevalt kindlaks määratud tekstidest, vähendades seega menetlemis- ja tõlkimisaega.

[5] ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

Ainus käesolevas ettepanekus sätestatud pettusevastane meede on nn pöördmaksustamine, mille kohaselt vastutab käibemaksu tasumise eest maksukohustuslane, kellele kaupu tarnitakse või teenuseid osutatakse, mitte nagu tavapäraselt selliste kaupade tarnija või teenuste osutaja. Kui saajal on täielik õigus käibemaks maha arvata, arvestab ja arvab ta käibemaksu maha samas käibedeklaratsioonis ning seega ei toimu käibemaksu tegelikku maksmist ega tagasimaksmist, mis vähendab pettuse võimalust. Suunatuna teatavatele konkreetsetele sektoritele, on kõnealune meede hoolimata selle võimalikust keskpikast negatiivsest kõrvalmõjust osutunud tõhusaks vahendiks pettuste (eelkõige karussellpettuste) ärahoidmisel.

Muud meetmed määraks kindlaks nõukogu, tehes seda ühehäälselt komisjoni ettepanekul, nii et kõnealused meetmed oleksid kindlaks määratud enne, kui neid saab käsitada osana mis tahes taotlusest kiirreageerimismehhanismi kohaldamiseks.

Liikmesriigid peaksid saatma komisjonile taotluse, milles teatatakse kavatsusest kehtestada kiirreageerimismehhanismi alusel erandmeede. Kiirreageerimismehhanismi kohaldamise taotluse põhjendamiseks tuleks pettusega seotud erandlikke asjaolusid selgitada üksikasjalikult. Vajaduse korral nõuab komisjon täiendavat teavet. Pärast kogu vajaliku teabe saamist annab komisjon ühe kuu jooksul asjaomasele liikmesriigile meetme kohaldamiseks loa või teatab sellest keeldumisest.

Protsessi maksimaalseks ühtlustamiseks põhineks liikmesriigi taotlus komisjoni vastu võetud standardvormil, mis sisaldab eelnevalt kindlaks määratud küsimusi, mis võimaldavad taotlusega seotud pettust kiiremini ja põhjalikumalt uurida ja hinnata. Seoses sisekorraldusega tagab komisjon kiirendatud otsustamismenetluse. Erandit saab komisjon lubada ise, ootamata ära nõukogu otsust ja isegi pädevate komiteede arvamust. Kuna erand käsitleb ainult ühte liikmesriiki, saab otsuse võtta vastu ühekeelese dokumendi alusel. Kõigi kõnealuste tegurite koosmõjul peaks olema võimalik järgida asjaomast tähtaega, milleks on 1 kuu pärast kogu vajaliku teabe saamist komisjoni poolt.

2. HUVITATUD ISIKUTEGA TOIMUNUD KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

Üldsusega konsulteerimine kiirreageerimismehhanismi võimaliku kasutamise üle viidi juba läbi seoses eespool osutatud teatisega käibemaksu tuleviku kohta. Enne kõnealust üldsusega konsulteerimist peeti arutelusid liikmesriikidega (maksupettuste vastase võitluse strateegia rühma raames), mille käigus selgus, et sellise mehhanismi kehtestamise vastu tuntakse suurt huvi.

Käesolev ettepanek on peamiselt menetluslikku laadi. Eesmärk on kiireloomulistel juhtudel kiirendada liikmesriikide jaoks juba olemasolevat võimalust taotleda erandit käibemaksudirektiivi sätetest. Seega ei ole vaja koostada mõjuhinnangut. Ainult hilisematel kiirreageerimismehhanismi alusel lubatavatel riiklikel meetmetel (nagu praegustel artikli 395 kohastel meetmetel) võib olla teatav mõju, mis igal juhul ei tohiks piiratud kohaldamisala ja kestvust silmas pidades olla märkimisväärne.

Kuna ei ole teada, millistel konkreetsetel erijuhtudel võivad liikmesriigid kavandatud kiirreageerimismehhanismi menetlust taotleda, ei ole võimalik hinnata kiirreageerimismehhanismi kvantitatiivset mõju võrreldes kehtiva erandite tegemise korraga, sest see sõltub alati konkreetsest juhust.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

Selleks et aidata liikmesriikidel paremini võidelda raskekujuliste käibemaksupettustega, täiendatakse kavandatud meetmega teatavate erandmeetmete võtmise menetlust, et tagada kiirem ning seega asjakohasem ja tõhusam reageerimine. Seepärast muudetakse käesoleva ettepanekuga käibemaksudirektiivi.

ELi meetmed on kooskõlas subsidiaarsusega vastavalt õiguslikule alusele kaudse maksustamise valdkonnas, nagu on ette nähtud ELi toimimise lepingu artikliga 113. Komisjonile ELi toimimise lepingu artikliga 291 antud rakendamisvolitusi kasutatakse vastavalt komiteemenetluse määrusele, milles on sätestatud, et maksustamisküsimuste puhul kasutatakse kontrollimenetlust. Viivitamata kohaldatavate õigusaktide kasutamine on põhjendatud korvamatu rahalise kahju ohuga. Seetõttu kiirendatakse sellist laadi erandmeetme vastuvõtmise menetlust.

Eespool osutatud ootamatu ja suuremahuline pettus on väga sageli rahvusvahelise mõõtmega (nt nn karussellpettus ja varifirmade pettus). Uute kauplemisvormide puhul (nt rahvusvaheliselt kaubeldavad teenused) ei suuda liikmesriigid eraldi võidelda keeruliste pettusskeemidega, mis hõlmavad samal ajal mitut riiki. Seepärast saab pettuste vastu võitlemise eesmärki paremini saavutada ELi tasandil direktiiviga, millega tagatakse liikmesriikidele võimalus saada erijuhtudel erandmeetmeks õiguslik alus palju kiiremini, kui see on võimalik praegu. Käesolev otsus ei lähe seega kaugemale, kui on vajalik nimetatud eesmärgi saavutamiseks.

Kavandatud vahend on direktiiv, kuna muudetav õigusakt on direktiiv ja seega ei ole muud õigusaktid sobivad.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta negatiivselt Euroopa Liidu eelarvet.

2012/0205 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) seoses käibemaksupettuste vastase kiirreageerimismehhanismiga

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 113,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,[6]

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust,[7]

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

(1) Maksupettused käibemaksu valdkonnas põhjustavad märkimisväärset kahju eelarvele ja mõjutavad konkurentsitingimusi ning seega siseturu toimimist. Hiljuti on kerkinud esile ootamatud ja suuremahulised maksupettused, mille puhul kasutatakse eelkõige elektroonilisi vahendeid, mis lihtsustavad kiiret ja suuremahulist ebaseaduslikku kauplemist.

(2) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiviga 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi)[8] lubatakse liikmesriikidel taotleda erandit kõnealusest direktiivist, et vältida teatavat laadi maksudest kõrvalehoidumist või maksustamise vältimist. Sellise erandi lubamiseks peab komisjon tegema ettepaneku ja nõukogu selle vastu võtma. Hiljutised kogemused on osutanud, et erandite lubamise kord ei ole alati piisavalt paindlik, et tagada liikmesriikide taotluste kiire ja sobiv käsitlemine.

(3) Selleks et pidada kinni õiglase maksustamise põhimõttest ja tagada direktiivi 2006/112/EÜ rakendamine juhtudel, kus kehtiv erandite tegemise kord ei ole asjakohane, tuleb kehtestada uus erandite tegemise menetlus, nn kiirreageerimismehhanism.

---

6 ELT C […], […], lk […].
7 ELT C […], […], lk […].
8 ELT L 347, 11.12.2006, lk 1.

(4) Selleks et võimaldada võtta vajalikke erandeid vajaduse korral vastu kiiremini ja tagada ühtsed tingimused direktiivi 2006/112/EÜ rakendamiseks, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused seoses taotluse esitanud liikmesriigile antava loaga kehtestada erandmeetmed kiirreageerimismehhanismi raames. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusega (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes[9].

(5) Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel peaks komisjon taotluse esitanud liikmesriigile erandmeetmete kehtestamise lubamiseks vastu võtma viivitamata kohaldatavad rakendusaktid, kui see on vajalik tungiva kiireloomulisuse tõttu. . Viivitamata kohaldatavad rakendusaktid on vajalikud ootamatute ja suuremahuliste pettuste korral, mis võivad tekitada märkimisväärset korvamatut kahju.

(6) Tuleb pikendada viivitamata kohaldatavate rakendusaktide maksimaalset kehtivusaega, et võimaldada asjaomastel liikmesriikidel samal ajal kehtestada püsivamad meetmed. See tagaks vajaduse korral ka piisavalt aega direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 395 sätestatud erandite tegemise korra kohaldamiseks.

(7) Kaupade või teenuste saaja määramine isikuks, kes on kohustatud käibemaksu tasuma (pöördmaksustamine), on tõhus meede, et hoida viivitamatult ära maksudest kõrvalehoidumise tuntumad vormid teatavates sektorites. Kuna olukord võib aja jooksul muutuda, võib olla vaja lubada ka muid meetmeid. Selleks peaks nõukogu vajaduse korral komisjoni ettepanekul määrama kiirreageerimismehhanismi kohaldamisalasse mis tahes muu meetme. Tuleks ette näha lubatavate meetmete laad, et vähendada aega, mis kulub komisjonil erandite lubamiseks.

(8) Samuti tuleb kehtestada liikmesriikide taotluste standardvorm, et lihtsustada taotluste mõistmist ja hilisemat käsitlemist. Direktiivi 2006/112/EÜ rakendamiseks ühtsete tingimuste tagamiseks tuleks komisjonile anda seoses standardvormiga rakendamisvolitused.

(9) Selleks et kiirendada selliste rakendusaktide vastuvõtmist, mis on seotud loa andmisega taotlevale liikmesriigile erandmeetme kehtestamiseks kiirreageerimismehhanismi raames, peaks komitee eesistuja kohaldama kirjalikku menetlust määruse (EL) nr 182/2011 artikli 3 lõike 5 tähenduses. Samuti tuleb välistada võimalus, et komitee liige nõuab enne tulemuseni jõudmist kirjaliku menetluse lõpetamist.

(10) Kuna kavandatud meetme eesmärki võidelda ootamatute ja suuremahuliste käibemaksuvaldkonna maksupettustega, millel on sageli rahvusvaheline mõõde, ei suuda piisavalt saavutada liikmesriigid, kuna nad ei suuda iseseisvalt võidelda uusi kauplemisvorme ja samal ajal mitut riiki hõlmavate pettusskeemidega, ning seepärast saab seda tänu kiiremale ning seega asjakohasemale ja tõhusamale reageerimisele paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid vastavalt Euroopa Liidu lepingu artikli 5 kohasele subsidiaarsuse põhimõttele. Kooskõlas nimetatud artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

---

[9] ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

(11) Seetõttu tuleks direktiivi 2006/112/EÜ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2006/112/EÜ XIII jaotise 2. peatükki lisatakse järgmine 1a jagu:

„1a jagu
Kiirreageerimismehhanism käibemaksupettuste vastu

Artikkel 395a

1. Selleks et võidelda ootamatute ja suuremahuliste käibemaksu valdkonna maksupettustega, mis võivad tekitada märkimisväärset ja korvamatut rahalist kahju, võib komisjon võtta vastu rakendusakte, millega lubatakse liikmesriigil kehtestada erandina käesolevast direktiivist järgmised erimeetmed:

   a) määrata käesoleva artikli lõike 2 kohase meetmetaotluse alusel erandina artiklist 193 isikuks, kes on kohustatud teatavatelt kaupadelt või teenustelt käibemaksu tasuma, kõnealuste kaupade või teenuste saaja;

   b) mis tahes muu meede, mille on ühehäälselt kindlaks määranud nõukogu komisjoni ettepanekul.

   Punkti a kohaldamisel võtab liikmesriik erimeetme suhtes asjakohaseid kontrollmeetmeid seoses maksukohustuslastega, kes tarnivad kaupu või osutavad teenuseid, mille suhtes kõnealust meedet kohaldatakse.

   Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 395b lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

   Nõuetekohaselt põhjendatud tungiva kiireloomulisusega juhtudel, mis on seotud loa andmisega taotluse esitanud liikmesriigile käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud erandmeetmete kehtestamiseks, võtab komisjon vastavalt artikli 395b lõikes 3 osutatud menetlusele viivitamata vastu rakendusaktid. Kõnealused aktid kehtivad kuni üks aasta.

2. Liikmesriik, kes soovib lõike 1 kohaselt kehtestada meedet, esitab komisjonile avalduse. Liikmesriik esitab avalduse koos teabega, mis käsitleb asjaomast sektorit, pettuse liiki ja tunnuseid, ootamatut ja suuremahulist laadi ning tagajärgi märkimisväärse ja korvamatu rahalise kahju seisukohast. Kui komisjon leiab, et tal pole kogu vajalikku teavet, võtab ta ühe kuu jooksul alates taotluse saamisest asjaomase liikmesriigiga ühendust ning täpsustab, millist täiendavat teavet on vaja.

   Pärast taotluse hindamiseks kogu vajaliku teabe saamist annab komisjon ühe kuu jooksul asjaomasele liikmesriigile erimeetme kohaldamiseks loa või teatab sellest keeldumisest.

3. Komisjon võtab vastu rakendusakti, millega määratakse kindlaks lõike 2 esimeses lõigus osutatud teabe esitamise standardvorm. Kõnealune rakendusakt võetakse vastu vastavalt artikli 395b lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.

Artikkel 395b

1. Komisjoni abistab nõukogu määruse (EL) nr 904/2010(*) artikliga 58 loodud komitee. Kõnealune komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 (**) tähenduses.

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

3. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 8 koostoimes selle artikliga 5.

Kui komitee arvamus tuleb saada kirjaliku menetluse teel, lõpetatakse see menetlus ilma tulemusele jõudmata ainult siis, kui komitee eesistuja arvamuse esitamisele seatud tähtaja jooksul sedasi otsustab.

_____

(*) ELT L 268, 12.10.2010, lk 1.

(**) ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.”

Artikkel 2

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 1. jaanuariks 2013. Nad edastavad nimetatud normide teksti viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 3

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas.*

Artikkel 4

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja